

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

24. De Clerico venatore

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

gravioribus, & in delictis commissionis, ubi ipse emendationis non adest. *L. 9. §. 2. & L. 37. §. 1. ff. de Minor.* ordinariè tamen possunt & solent mitius puniri, quàm majores. *L. 108. ff. de R. I.*

Q. 2. An pater teneatur ex delicto filii pubertatis proximi aut minoris ad multam pecuniariam, ad quam hic condemnatur? Resp. Neg. si nec patericeps delicti, nec in filii correctione negligens fuit, nec etiam factus est exinde ditior. *L. 22. & 26. C. de pæn. L. 1. & L. 3. C. ne fil. pro patre.* nec tenetur dare legitimam, ut filius exinde solvat. *q. L. 1. §. 21. ff. de collat. bon.* Valeret tamen Lex statutaria, quæ Patrem pro filio obligaret. Ratio, quia cum pater se possit obligare pro filio per pactum, poterit etiam per statutum obligari, imputate quod cederet in bonum publicum, & parentum in educandis liberis diligentiam acueret.

TITULUS XXIV.

De Clerico Venatore.

Q. 1. Quæ sit hujus cum prioribus Titulus con- nexio, quid venatio, & quotuplex? Resp. 1. Cum dictum sit hucusque de delictis, quibus personis communibus, ab hoc usque ad 31. Titulum inclusivè de delictis vel statui soli Clericis propriis vel eum dedecentibus agitur, & quibus primò de Venatione. 2. Venatio est perfectio & occupatio animalium, quæ cælo, terrâ & aquis nascuntur, & nullius sunt. 3. Venatio alia est

specificè & propriè dicta, quæ & *saluosa* & *silvatica* dicitur, & hæc ad feras terrestres capiendas: alia *aucupium*, quæ ad volucres, alia *piscatio*, quæ ad capiendos pisces ordinatur. Venatio specificè dicta dividitur in *clamosam*, quæ magno apparatu retium, canum, hominum, magnoque tumultu, & in *quietam* seu *placidam*, quæ sine strepitu, sine magnis clamoribus, cum exiguo hominum vel etiam canum numero exercetur. Item ex parte objecti venatio alia est *maxima*, alia *major*, alia *minor*.

Q. 2. *Quænam venatio prohibita sit Clericis? Resp.* Non *piscatio*, quam & Apostoli post conversionem exercuerunt; nec venatio *quieta* & *placida*, quæ vel necessitatis aut utilitatis corporalis, vel etiam recreationis causâ rariùs instituitur, est prohibita Clericis, inprimis non jure naturali, ut patet; nec jure positivo, ut à contrario arg. ex Trid. *Sess. 24. c. 12. de reform.* ubi, uti & *c. 1. & 2. h. t. Clem. 1. §. porro. de statu Monach.* prohibetur solum venatio *clamorosa*, quia multum abstrahit à divinis officiis &c. Consuetudo tamen venationem clamorosam à Clericis aliunde non prohibitis absque peccato mortali facit exerceri, modò non frequens sit, & absque scandalo, absque magno temporis pro cultu divino ordinati dispendio. Pœnas in *c. 1. h. t. in Clericos Venatores* constitutas eadem consuetudo abrogavit.

Quæri hic etiam potest, *An Princeps possit universaliter suis subditis justè prohibere venationem, sibi que soli jus venandi reservare? Resp.* Aff. quia

justas causas ad id habere potest, quales v. g. ferent, ne subditi ab aliis functionibus cum damno Reip. abstrahantur. Ne armis tractandis cum periculo seditionis assuescant. Ne sub specie venationis prædas agant, latrocinia exercent. Pichl. *h. t. n. 5.* præterea affert rationes ex prescriptione, voluntaria subditorum cessione, occupatione bellica petitas. 2. Non peccat tamen per se loquendo graviter subditus, si unam alteramve feram contra Principis prohibitionem capiat. Ita habet communis persuasio, optime humanarum interpret, 3. Nec peccat regulariter contra justitiam, quia prohibito non funditur in jure proprietatis, 4. Nec obligatur ad restituendam feræ illicitè captæ æstimationem. Ratio, quia licet quis contra edictum Principis venetur, fera tamen ipsius fit, utpote antecedenter nullius. &c.

TITULUS XXV.

De Clerico Percussore.

Q 1. *An prohibitum sit Clericis, ne Laicum percussant?* Resp. ad 1. Omnibus Clericis præcipuè constitutis in Ordinibus sacris, prohibita est percussio laici propriâ manu facta. *can. 1. & 7. dist. 45. can. 25. dist. 86. c. 1. h. t.* Si fuerit verberatio gravis, graviter, si levis, leviter, est prohibita. Ratio, quia repugnat graviter, levis leviter charitati proximi, modo